

problém. „Stavím sa, že nám dá vedieť tento týždeň a možno sa ozvú aj ďalší ľudia.“

Kim vzdychla a potom sa usmiala. „Určite máte pravdu, dievčatá,“ pripustila.

Došli sme na roh Jarnej ulice. „Tak ahoj zajtra,“ rozlúčila som sa.

„Ahoj, Taylor,“ zamávali mi a všetky sme zamierili domov.

2. kapitola

Vošla som do dverí a hneď ma ovanula lúbezná a svetoznáma (alebo aspoň v našej rodine pre-slávená) vôňa Jasmininho vyprá-žaného kurčáťa po južansky.

„Večera je už skoro hotová,“ oznámi-la mi, keď som v predsieni zhodila batoh a zamie-rila do kuchyne. Bola to veselá miestnosť so žltými stenami, veľkými oknami a jedálenským pultom, kde sme ráno raňajkovali a niekedy cez víkendy aj obedovali. Ale náš otec trval na tom, aby sme večer-ali v jedálni; považoval to za prejav civilizovanosti.